

הזכמת נשים

דברים יקרים מלך אל לך
מאת הרבנית
נעמי טמואלי תליט"א
אסת חבר למור ועט"ר
הגה"צ רבינו
בניהו טמואלי תליט"א
ראש ישיבת המקובלים
"נהר שלום" תכנ"ץ

פרשת בני תשובה

העשיר לא ירבה

כתוב בפרשה לגבי נתינת מחצית השקל: "העשיר לא ירבה והדל לא ימעיט" ואמר על כך המגיד הירושלמי הנודע הגה"צ רבי שלום שבדרון זי"ע בדרשתו: ידוע מה שפירשו המפרשים, שהעשיר לא ירבה בממונו לתת כל כך למצוה עד שלא ישאר לאחרים להשתתף בה, והדל לא ימעיט בטענה שאין לו, כי המצוה צריכה להתחלק בין כולם, כדי שיזכו בה הכלל - ולא רק הפרט, ולכן כל אחד ואחד צריך להשתתף בה כפי יכולתו. ואם חלילה העשיר חוטף לעצמו את כל המצוה ואינו מניח מקום לאחרים להתגדר בו - חס וחלילה טורפין לו את מצוותו על פניו.

והיה מספר מעשה נשגב שהיה עם הצדיק הקדוש רבי יהונתן אייבשיץ זי"ע"א, וכך היה המעשה: בעת נישואיו של רבי יהונתן, הבטיח לו חותנו - שהיה נגיד גדול - נדוניה של שלושת אלפי זהובים, כדי שיוכל לשבת באהלה של תורה ללא מפריעים. כך ישב לו ר' יהונתן על התורה ועל העבודה יומם ולילה עם החברותא שלו, בקדושה ובטהרה.

קדושתו וטהרתו של רבי יהונתן אשר השפיעו על כל סביבתו הפריעו לנת הטומאה, ונסתובב העניין שהחליטו להקים "בית תיפלה" בדוקא על יד בית מדרשו של ר' יהונתן.

דבר זה כמונן הרעיש את ליבות כל המתפללים ואת הלומדים שם בבית המדרש, אולם היה אחד שלא היה יכול להתאפק. היה זה החברותא של ר' יהונתן, אשר ראה כמה מפריע הדבר לר' יהונתן, ולפיכך לבש קנאות, קם - ועשה מעשה: בחצות הלילה, בחסות העלטה - עלה לגג "בית התיפלה", וניתץ את הצלם שניצב שם... אך דא עקא - הגויים ידעו שחמתם של היהודים עלתה למעלה ראש, והבינו שבמוקדם או במאוחר יקום אי מי ויעשה מעשה, החביאו שומרים ב"בית התיפלה", וכאשר עלה החברותא של ר' יהונתן אל הגג וניתץ את הצלם - מיד נתפס בידי השוטרים ונעלם...

כמונן שהקהילה היהודית החלה מיד לחפש אחריו, אך הם העלו חרס בידם, ולא מצאו אפילו קצה חוט שיוכל ללמד היכן הוא מוחבא.

כך נמשכו החיפושים, עד שבאחד הימים בא שומר "בית התיפלה" לאחד מפרנסי הקהל וסיפר לו דברים כהווייתם, איך שתפסו את אותו יהודי בעת שעלה אל הגג ושבר את הצלם, ואף סיים ואמר שכבר נשפט הוא על ידי הכמורה - ונידון לשריפה. השומר הוסיף וסיפר, שהיהודי נמצא במקום סתר בתוך "בית התיפלה", וכי הוא יודע היכן הוא, ולפיכך הצעה בפיו: הוא מסכים להבריחו ממקום מסתורו אל החופש, אך תמורת זאת הוא דורש שלושת אלפי זהובים, אפילו לא זהוב אחד פחות!! אנשי הקהילה ששמעו את הסכום - נרתעו מעט, אבל מה לא עושים כדי לפדות יהודי מבין הגויים? ובפרט שמדובר בתלמיד חכם, וידוע שנגמר דינו לשריפה!! מיד יצאו היהודים לאסוף תרומות בכדי לשחררו.

אשרת
חילי
מי ימצא
זרחוק
מפנינים
מכרה

המשך בעמוד הבא

חכמת נשים

כשהגיעה השמועה לרבי יהונתן - חשש פן יועבר חברו ממקומו קודם שיאסף הסכום הגדול, או שיוציאו אותו להורג בינתיים, ולפיכך נכנס אל ביתו, לקח את כל הנדוניא שהיתה לו בסכום של שלושת אלפי זהובים, הלך לשומר ומסר לו את הכסף - והשומר הבריא את היהודי למקום מבטחים.

מכיון שהדבר נעשה בחשאיות גדולה - לא ידע איש מהנעשה, המתרימים המשיכו במלאכתם, אך כאשר באו אל ר' יהונתן לתת בידו את סכום הכסף שהצליחו לאסוף - אמר להם ר' יהונתן: כבר אין צורך, אני בעצמי נתתי את כל הכסף, השבוי כבר נפדה ושוחרר, ואין צורך בכסף שנאסף.

מששמעו הגבאים שר' יהונתן נתן את כל הסכום, טענו כלפיו שיקח לכל הפחות את מה שהם כבר אספו עד עתה, אף על פי שאין זה אלא חלק קטן מהסכום, בטענה: "גם אנו - בני הקהילה - חפצים לקחת חלק במצוה הגדולה של פדיון שבויים!". אך ר' יהונתן השיב שהוא כבר נתן מה שנתן, ואין הוא רוצה לקחת ממון אחרים. הגבאים יצאו את ביתו בעצב על כך שלא זכו הם והתורמים להשתתף במצוה רבה זו של פדיון שבויים, ובפרט כאשר היה מדובר בשבוי ת"ח גדול כזה, אך אם הרב פסק כפי שפסק - מה הם יכולים לעשות?

עבר זמן מה, ור' יהונתן מתחיל לחשוב מה יקרה כאשר אשתו תגלה שהוא נתן את כל הנדוניא למצוות פדיון שבויים... הלא ודאי תקצוף היא עד מאד, והוא לא יוכל לרצותה, שכן אין מרצין לאדם בשעת כעסו!

מה עשה? עמד והחליט שישע מביתו לכמה ימים, כדי שעד שיחזור - מן הסתם תגלה אשתו את חסרון הכסף, וכבר תספיק להירגע, ואז - כשישוב - יוכל לרצותה ולהסביר לה את חשיבותה של מצוות פדיון שבויים, ואת הסיבות שמחמתן החליט לתת את כל הסכום ולא להמתין עד שיאספו התרומות מכל בני העיר.

בינתיים התגלה דבר הבריחה, הכמרים גילו שהנידון למוות נמלט, עד מהרה הגיעו למסקנה שבודאי ידו של השומר במעל והוא זה שהבריח את היהודי אל מחוץ לכלאו וברוב זעמם החליטו אנשי הכמורה לעשות לשומר את מה שזממו לעשות ליהודי.

השומר, שהבין שטבעת החנק הולכת ומתהדקת סביב צוארו - החליט שעליו לברוח מהר ככל האפשר, ומכיון שהיה שומר וותיק בכנסיה במשך עשרות שנים, והספיק במרוצת הזמן לגנוב הרבה כסף ויהלומים מרכוש "בית התיפלה" - לא ידע מה יעשה עתה בכל רכושו הרב... הרי לא יוכל לסחוב אותו יחד עימו...

בצר לו לקח את כל רכושו, כסף זהב ויהלומים - ושלת אלפי הזהובים שקיבל זה עתה בכלל, הכניסו לחבית אחת, נכנס לביתו של ר' יהונתן, ושאל את אשתו: איפה האישה?

האשה ענתה שהוא לא יהיה בבית כמה ימים, ולכן בלית ברירה, מכיון שפחד השומר להשתהות אף לרגע - עמד וסיפר לה כל מה שקרה, ושעליו למהר עתה ולהימלט על נפשו.

ואמר: "אינני מוכן בשום אופן להשאיר את רכושי לכמרים שרוצים להרוג אותי!! לא ולא!! לא ישאיר להם מאומה מכל זה!!" וכאן התחיל להרעיף שבחים על ראשו של ר' יהונתן, והמשיך: "גיליתי יהודי אציל כזה - המוכן לתת מכספו שלושת אלפי זהובים בשביל להציל את חברו!! אני בטוח שהוא אדם ישר ונאמן, ולפיכך: דבר ראשון - אני מחזיר לכם במתנה את שלושת אלפי הזהובים שנתן לי בעלך, ומלבד זאת - אני מפקיד בידכם את כל שאר רכושי שנמצא בחבית הזו, והיה אם אחזור בשלום - בודאי יחזיר לי בעלך הצדיק את כל הסכום, ואם לא - אזי מעדיף אני להשאיר כל הכסף אצל אדם כמותו, אשר לבטח ידע לעשות בכסף דברים טובים!!"

כך קרה שהאוצר הגדול נותר בביתו של ר' יהונתן, ואילו שומר "בית התיפלה" יצא לדרכו, וברח הרחק מהכנסיה. ולאחר זמן מה הגיעה השמועה שהכמרים שלחו אחריו שליחים להשיגו, ותפסוהו,

המשך בעמוד הבא

אשרת
חיל
מי ימצא
ורחוק
מפנינים
מכרה

חכמת נשים

והטביעוהו בנהר.

עתה כבר ממילא ידעה אשתו של ר' יהונתן את כל סיפור המעשה, והבינה כי הקב"ה שילם להם על המעשה הטוב והנאצל שעשה בעלה הגדול, ולא זו בלבד שכספם הושב להם - אלא אף זכו לעושר רב עשרות מונים יותר ממה שהיה להם קודם.

היא התמלאה ששון ושמחה, וחכתה בציפיה דרוכה שר' יהונתן יחזור, בכדי שתוכל לבשרו את הבשורה הגדולה. בינתיים ר' יהונתן יצא לדרכו אל ביתו, ומשהגיע סמוך לביתו היה תפוס במחשבותיו: מה יאמר לאשתו. כיצד יגלה ויספר לה מה קרה עם שלושת אלפי הזהובים? וכך כשהוא הולך - יוצאת אשתו לקראתו, שמחה וצוהלת, וקוראת לעומתו: "אני כבר יודעת הכל! הקב"ה כבר גמל לנו בכפל כפלים!" וסיפרה לו את כל הסיפור, כשהיא בטוחה שבודאי ישמח גם הוא על כל הטובה שבאה להם מן השמים.

אבל לא כך היה. מששמע ר' יהונתן את דבריה - פרץ בבכי עז!! הוא בוכה ומילל - והאשה עומדת ותמהה: "למה זה תבכה? הלא הרבש"ע כבר שילם לנו שכר גדול עבור המצוה!"

ענה לה ר' יהונתן ואמר: "דוקא מפני כך אני בוכה!! מכך שרואה אני שמיהרו לשלם לנו על המצוה - מבין אני שמשליכים לי את המצוה בפנים!! אילו היו מרוצים בשמים ממצוה זו - היו מניחים לי אותה לעולם הבא, שכן ידוע שאין מתן שכרן של מצוות בעולם הזה!! רק מצוה שאינה נרצית משתלמת בעולם הזה, כביכול אומרים לו לאדם: קח לך!"

רבי יהונתן עמד ובכה ללא הפוגה בלי שהיה מסוגל להירגע, עד שהחליט לצום שלושה ימים רצופים - ואחרי כן לעשות שאלת חלום, ולבקש לדעת על מה ולמה לא רוצים את המצוה שלו.

ומן השמים השיבו לו: "אמנם כן, צדקת בבכיך, לא חפצו בשמים במצוותך! והכל מפני שלא זיכית גם את הגבאים ואת שאר הציבור, ולא איפשרת להם ליטול חלק במצוה הזו!! רצית את כל המצוה לבד - בבקשה, קח לך!!"

סיים המגיד רבי שלום זצ"ל את דרשתו ואמר: הנה כל בעל לב ונפש יבין וירגיש כי הסיפור הזה הוא נורא, להתבונן עד כמה צריך האדם להיזהר ולדעת שהמצוה אינה רק שלו, אלא צריך הוא לשתף את כל מי שיכול, ורק בכך תהיה זכותו שלימה ונרצית.

ובזכות רבים העושים את המצוה, ונשים צדקניות נזכה לגאולה השלימה במהרה בימינו אמן.

בברכת שבת שלום

נעמי שמואלי

מעשיות וחיזוקים

על רבינו מרדכי שרעבי זע"א

אשה אחת ממרוקו לקתה בעיניה, והיתה צריכה לטוס לארץ כדי לבדוק אם יכולה לעשות ניתוח. כשהגיעה לארץ ישראל, יחד עם מלוויה, יעצו לה להכנס קודם אל רבינו.

כשנכנסה אל רבינו אמר לה: שלפי הטבע נשאר לה רק חודשיים לראות בלבד, ולכן ייעץ לה רבינו שתעשה הניתוח, והוא יעשה תיקון ובעז"ה עי"ז תמשיך לראות כרגיל.

כשבאה לבית החולים כבר היה לה ביטחון ולא חששה מלעשות הניתוח, וכשבדקה הרופאים אמרו לה שנשאר לה רק חודשיים לראות (ממש כדברי רבינו). האשה עשתה את הניתוח כדברי רבינו, ובזכות התיקון של רבינו המשיכה לראות כאחד האדם.

פרוסות בשר עם ערמונים

המצרכים:

30 פרוסות בשר מס' 5

2 כפיות אבקת מרק בצל

קורט פלפל שחור

מלח

5 שיני שום

2 כפות סילאן

2 בצלים

2 חבילות ערמונים

1 קופסא פטריות

אופן ההכנה:

1. לבשל את פרוסות הבשר עם מים ומלח עד שנעשה רך (בערך כשלוש שעות).
2. להשאיר בסיר מים רק עד גובה הבשר (טיפ: את שאר המים אפשר לשמור לבישולים אחרים אם רוצים שיהיה בהם טעם בשר).
3. בסיר אחר לטגן פרוסות של הבצלים, ולאחר הטיגון להוסיף את הבצלים לסיר של הבשר, ולהוסיף תבלינים, ערמונים, ופטריות, ולבשל עוד שעה על הגז.